

قواعد عربی ۳ درس ۲ (حال)

مفرد = اسمی است مشتق مانکره و منصوب / یا صاحب حال در جنس و عدد تطبیق دارد.

جمله → و مبتدا + خبر: رأیت الفلاح و هو جمع الموصول

و + قدر + فعل ماضی: جاء علی وقد ضحك

اسم معرفه + فعل مضارع: جاء علی یضحک

☆ (و) خبر و جمله‌ی حالیه نیست
و ضمناً بیانگر شروع جمله‌ی
حالیه‌ی است نه خبری از آن

معرفه است

صاحب حال → اگر جمع غیر عامل باشد ← حال: مفرد مؤنث

- حال را با ۳ چیز استنبه بگیرد:
 - ۱) صفت
 - ۲) خبر افعال ناقصه: کان الله عفوراً
 - ۳) مفعول: الهی أعطنی فریاً

ربّ اجعلنی مقیاً للصلاة

مفعول دوم برای فعل (اجعل)

اجعل / جعل / وکّر / علم / کلف / آتی / ...

● عندما نعیش خائضین من الموت

حال / صاحب حال آن ضمیر ((نحن)) مستتر در ((نعیش)) است.

• رَبِّتْ هَذِهِ الْأُمَّمَ أَوْلَادَهَا وَحَيْدَةَ بَعْدَ اسْتِشَارَةِ رَبِّهِمْ : این مادر فرزندانش را بعد از مشورت
پدرشان به تنهایی تربیت کرد.

7:00

• يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْبَاطِنَةُ اِرْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً رَضِيَةً .
حال حال

8:00

9:00

• لَقِيَهَا هَارِيَةً رَاضِيَةً جَالِسَةً فِي مَكَانِهَا .
حال حال حال

10:00

• أَوْ أَعْطَىٰ قَلِيلًا مِنَ الْحَبِّ حَبَّةً .

11:00

منصدر (مستحق نیست) به حال نیست

• أَشَارَ التَّمِيمَ الذَّكِيَّ وَهَبًا إِلَىٰ أَنْ الْوَقْتَ انْقَضَىٰ : دانش آموز با هوش و آن (و اشاره کرد نزد آنکه

12:00

عطوفت حال همه نداریم

• أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ لِلْإِنْسَانَ خُلُقًا مُتَّكِرًا : آیا نمی دانی که انسان گراهی آفریده شده است.

14:00

حال